

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
(judecător Svetlana Tizu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Nina Vascan, Ecaterina Palanciuc, Vladislav Clima)

Î N C H E I E R E

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență
Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sîrbu Serghei, prin intermediul reprezentantului, avocatul Igor Litvinenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Serghei împotriva Întreprinderii de stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului nr. 232-p/a din 20 iulie 2016, ordinelor nr. 308-p/a, nr. 311-p/a și nr. 236-p din 07 septembrie 2016, constatarea încetării împuternicirilor comisiei de anchetă după 22 august 2016 și după 01 septembrie 2016, restabilirea în funcție, încasarea salariului reținut pe perioada anchetei de serviciu, a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Sîrbu Serghei, admisă cererea de apel declarată de Întreprinderea de stat „Gările și Stațiile Auto”, casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 23 august 2016, Sîrbu Serghei a depus în instanță cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului nr. 232-p/a din 20 iulie 2016, încasarea salariului reținut pe toată perioada și a prejudiciului moral (f.d. 4-6, vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 20 iulie 2016, de către directorul ÎS „Gările și Stațiile Auto”, a fost emis ordinul nr. 232 - p/a, prin care a ordonat suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Sîrbu Serghei, pentru presupusa neadmitere la serviciu a unui salariat.

A menționat că, ulterior la 29 iulie 2016, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a expediat lui Sîrbu Serghei o citație de a se prezenta la ședința comisiei de anchetă fixată pentru 08 august 2016, pentru a da explicații. Din motivul aflării în concediu de boală, Sîrbu Serghei a solicitat ca

ședința comisiei de anchetă să fie amânată pentru data de 11 august 2016. În acest sens a remarcat că, ședința comisiei, la solicitarea unor membri a comisiei, s-a amânat de 2 ori (11 august 2016, 12 august 2016), iar despre data ședințelor ulterioare Sîrbu Seghei nu a fost informat, deși acest fapt s-a solicitat în scris.

Consideră că, conducerea ÎS „Gările și Stațiile Auto” intenționat a tergiversat examinarea anchetei de serviciu, pentru a cauza suferințe suplimentare lui Sîrbu Serghei, precum și al menține o perioadă mai îndelungată fără salariu, deși termenul de petrecere a anchetei de serviciu, cât și a tragerii acestuia la răspundere disciplinară a expirat încă la 22 august 2016.

A indicat că la 23 august 2016 s-a deplasat la serviciu pentru a vedea posibilitatea de inițiere a activității, însă nu i s-a permis sub pretextul că contractul este suspendat.

Consideră că, ședința comisiei de anchetă s-a tergiversat din motive că membrii comisiei de anchetă, formate în baza ordinului angajatorului, nu sunt persoane specializate în materie, fapt ce contravine prevederilor art. 342 alim. (2) al Codului muncii, care prevede că „pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), o comisie cu participarea specialiștilor în materie”.

A susținut că în așa fel nu a fost admis la muncă, nefiindu-i achitate plățile salariale, contractul individual de muncă fiindu-i suspendat, deși, termenul de 30 de zile prevăzut de lege, a expirat la 22 august 2016.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 232-p/a din 20 iulie 2016, încasarea salariului reținut pentru toată perioada anchetei de serviciu și a prejudiciului moral, în mărime de 5000,00 lei.

La 26 septembrie 2016, Sîrbu Serghei a depus o cerere de concretizare a cerințelor, în motivarea căreia a indicat că, la 05 septembrie 2016, pentru prima dată ÎS „Gările și Stațiile Auto” l-a invitat la ședința comisiei de anchetă, în care i s-a adus la cunoștință despre faptul că pe rol sunt examinate de fapt două cauze (f.d. 36-47, vol. I). Astfel, la ședința din 07 septembrie 2016 a prezentat comisiei explicațiile sale, care însă nu au fost analizate și luate în calcul de către membrii acesteia.

A mai susținut că, conducerea ÎS „Gările și Stațiile Auto” a emis suplimentar 3 ordine: ordinul nr. 308-p/a din 07 septembrie 2016 cu privire la personal, prin care a fost reluat contractul individual de muncă cu Sîrbu Serghei, ordinul nr. 311 –p/a din 07 septembrie 2016 cu privire la personal, prin care lui Sîrbu Serghei i s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de muștrare aspră; ordinul nr. 236-p din 07 septembrie 2016 cu privire la personal, prin care lui Sîrbu Serghei i s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de concediere, fiindu-i desfăcut contractul individual de muncă pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, anterior fiindu-i aplicate sancțiuni disciplinare.

A mai menționat că, la 15 iulie 2016, la sediul filialei Drochia s-a apropiat Angela Pavlov, care i-a comunicat că este angajată în bază de concurs la ÎS „Gările și Stațiile Auto” filiala Drochia, în post de controlor bilete.

În acest sens, reclamantul a indicat că despre petrecerea eventualului concurs de angajare a unei noi persoane la filiala Drochia nimeni nu i-a comunicat, deși, era șeful filialei unde urma să activeze persoana nominalizată, însă cunoștea că în funcție de controlor bilete urma a fi angajată o altă persoană. Astfel, la 15 iulie 2016, când Angela Pavlov s-a apropiat la filiala

Drochia, fără a dispune de ordinul de angajare și/sau contractul individual de muncă în original, acesta nu dispunea de oarecare informație despre angajarea reală a acesteia, Pavlov Angela a fost calificată ca o persoană terță și rugată să părăsească filiala Drochia până la prezentarea documentelor în original sau a copiei legalizate care adevărește faptul angajării acesteia în funcția indicată. După plecarea Angelei Pavlov, a fost telefonat de către specialistul principal al SSMRU a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, Veronica Lupanciuc, care i-a comunicat că Pavlov Angela ar fi fost angajată, însă nu poate prezenta nici ordinul de angajare și nici contractul acesteia.

Ulterior, la data de 18 iulie 2016, iarăși istoria s-a repetat, Pavlov Angela s-a prezentat la sediul filialei, însă fără acte corespunzătoare, după care a plecat din nou și pe parcursul zilei, iar la filiala Drochia nu s-a mai prezentat. La data de 19 iulie 2016 Pavlov Angela, la orele 7 dimineța, din nou s-a prezentat la serviciu, însă din nou fără acte, care la fel poate fi confirmată de către angajații filialei. La ora 13:00, la sediul filialei, s-a apropiat Ștefan Vieru, administratorul Întreprinderii de stat „Gările și Stațiile Auto”, care în mod verbal i-a ordonat lui Sîrbu Serghei s-o angajeze pe Pavlov Angela, însă acesta la fel nu a putut prezenta acte care confirmă cele spuse. Astfel, Sîrbu Serghei simțindu-se rău a plecat de urgență la spital, unde a fost internat din 19 iulie 2016, iar ulterior, a continuat tratamentul medical ambulatoriu până pe data de 10 august 2016, fapt confirmat prin Certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1929855.

A mai menționat că din materialele dosarului lipsește dovada că ordinul nr. 232-p/a din 20 iulie 2016 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, a fost adus la cunoștință lui Sîrbu Serghei până la 21 iulie 2016, angajatorul limitându-se doar la faptul de a-l expedia prin poștă după 7 zile.

Consideră că, ordinul nr. 232-p/a din 20 iulie 2016 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă este ilegal, fiind încălcate atât normele materiale ale legislației muncii, cât și normele procedurale.

A menționat că, la 20 iulie 2016 de către ÎS „Gările și Stațiile Auto” a fost emis ordinul nr. 229-p/a prin care a fost instituită comisia de anchetă în privința lui Sîrbu Serghei întru elucidarea faptelor descrise în actul de constatare nr. 1 din 19 iulie 2016, din conținutul căruia nu reiese gravitatea abaterii disciplinare, precum și cauzarea prejudiciului material angajatorului. Astfel, există suficiente premise de a considera ilegalitatea ordinului nr. 229-p/a fin 20 iulie 2016, atât timp cât instituirea comisiei nu este motivată de examinarea abaterii grave a disciplinei muncii comise de către Sîrbu Serghei, urmată de cauzarea unui prejudiciu angajatorului.

A invocat că, prin răspunsul nr. 1347, 1388 din 12 septembrie 2016 a Inspectoratului de Stat al Muncii, se menționează următoarele: „potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul muncii, angajatorul este în drept să suspende contractul individual de muncă cu salariatul pe durata anchetei de serviciu”, efectuată în condițiile art. 208 din Codul muncii a cărui durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei de serviciu, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare. Mai mult ca atât, legislația în vigoare nu prevede prelungirea termenului de efectuare a anchetei de serviciu în legătură cu aflarea salariatului în concediu medical, astfel

se constată că ultima ședință a anchetei de serviciu a avut loc la 07 septembrie 2016, cea ce denotă faptul că, comisia de anchetă a durat 50 de zile, adică cu 20 de zile mai mult decât termenul limită prevăzut de art. 208 alin. (2) al Codului muncii.

Reclamantul a indicat că prin anularea ordinului nr. 308 – p/a din 07 septembrie 2016 cu privire la personal, pe care îl consideră ilegal, a fost reluată activitatea lui Sîrbu Serghei în baza contractului său individual de muncă. Temei de emiteră a ordinului, a servit finalizarea anchetei de serviciu.

Consideră că, dacă se va constata că ordinul de suspendare din funcție a fost ilegal, ordinul nr. 308-p/a din 07 septembrie 2016 la fel urmează a fi declarat ilegal, or, acesta încearcă să reabiliteze situația suspendării ilegale din funcție, însă peste termenul prevăzut de legislația în vigoare.

Susține că, nu a făcut cunoștință cu raportul comisiei de anchetă, fiind pus de către angajator în situația faptului deja realizat.

A invocat că ordinul nr. 311 – p/a din 07 septembrie 2016 cu privire la personal a fost emis de către angajator, dar nu de comisia de anchetă și explicațiile date în fața comisiei de anchetă, nu urmează, dar nici nu pot fi echivalente cu explicațiile date în fața angajatorului. Explicații din partea angajatorului aferente raportului comisiei de anchetă nu au fost solicitate, mai mult ca atât, acesta nici nu a fost adus la cunoștința salariatului, ultimul nici nu cunoștea care sunt concluziile comisiei de anchetă și dacă obiecțiile invocate de către acesta în fața comisiei de anchetă au fost clar interpretate de către comisie.

A menționat că petiția pasagerului Țîganaș Mihail a fost înregistrată oficial în sediul Întreprinderii de stat „Gările și Stațiile Auto” abia la 21 iulie 2016 sub nr. 2003. Astfel, din data de 19 iulie 2016 până pe 10 august 2016, s-a aflat în concediu medical, iar din data de 21 iulie 2016 a fost suspendat din funcție în baza ordinului nr. 232-p/a. În așa fel, conflictul a apărut din momentul înregistrării petiției și anume din data de 21 iulie 2016, adică în perioada când nu se mai afla la serviciu și nici nu putea influența mersul anchetei.

A susținut că, studiind materialele anexate la plângere, reiese cu certitudine că pasagerul Țîganaș Mihail a beneficiat de serviciu de transport, a fost deplasat chiar până la vamă, însă din motive personale (schimbarea numelui fără perfectarea actelor de identitate), nu a putut traversa hotarele. Iar printre excepțiile prevăzute de regulament, cât și de către Codul transporturilor rutiere pentru restituirea banilor, (boală, reținere ilicită de către organele de supraveghere a ordinii publice, accident), nu se regăsește eroarea în actele de identitate, dacă această eroare a fost depistată la vamă, după beneficierea de serviciu.

A susținut că rezoluția expusă de către Sîrbu Serghei în privința plângerii date este una corectă, atât timp cât Țîganaș Mihail nu a prezentat careva probe care ar fi demonstrat că ÎS „Gările și Stațiile Auto” urma până la eliberarea biletelor să verifice valabilitatea actelor de identitate prezentate de către călători.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 232-p/a din 20 iulie 2016, a ordinelor nr. 308-p/a, nr. 311-p/a și nr. 236-p din 07 septembrie 2016, constatarea încetării împuternicirilor comisiei de anchetă după 22 august 2016, restabilirea în funcție, încasarea salariului reținut pe perioada anchetei de serviciu, a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reprezentantul reclamantului, avocatul Litvinenco Igor, la 16 noiembrie 2016, a depus o cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 186 – 187, vol. I).

În motivarea cererii suplimentare a invocat că, în conformitate cu prevederile pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 privind aprobarea modului de calculare a salariului mediu, la determinarea salariului mediu se aplică următoarele normative de timp: 21,1 zile – numărul mediu de zile lucrătoare pe lună cu săptămâna de lucru de 5 zile, indicând că, conform Certificatului de salariu eliberat de către pârât, salariul mediu lunar brut al reclamantului constituie 4868,05 lei sau 230,71 lei pe zi (4868,05 lei/21,1 zile).

Consideră că salariu reținut pe toată perioada anchetei de serviciu constituie 8097,99 lei (una lună și 14 zile), or, ancheta de serviciu a început la 19 iulie 2016 și s-a finalizat la 08 septembrie 2016, iar salariul pentru absență forțată de la serviciu constituie 11 581,78 lei (2 luni și 8 zile).

Suplimentar reprezentantul reclamantului a solicitat, încasarea salariului reținut pe toată perioada anchetei de serviciu, până la reluarea activității lui Sîrbu Serghei în funcția deținută anterior, și anume de 8 097,99 lei, a plăților salariale pentru lipsa forțată de la serviciu, din momentul concedierii până la restabilirea la serviciu, ceea ce conform situației din 16 noiembrie 2016, constituie 11 581,78 lei.

Ulterior, la 20 ianuarie 2017, reprezentantul reclamantului a depus cerere de concretizare a cerințelor (f.d. 203 – 204, vol. I). În motivarea cererii de concretizare a indicat că, salariul pentru lipsa forțată de la muncă constituie 25 032,38 lei (5 luni și 3 zile din data de 07 septembrie 2016 – 10 februarie 2017).

Suplimentar a solicitat încasarea plăților salariale pentru lipsa forțată de la serviciu din momentul concedierii până la restabilirea la serviciu, ceea ce conform situației din 16 noiembrie 2016, constituie 25 032,38 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2017, cererea de chemare în judecată a lui Sîrbu Serghei împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” parțial a fost admisă; s-a anulat ordinul nr. 308 p/a din 07 septembrie 2016 „cu privire la personal”; s-a anulat ordinul nr. 236-p din 07 septembrie 2016 „cu privire la personal”; s-a restabilit Sîrbu Serghei în funcția deținută anterior de Șef filială Drochia a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, începând cu 20 august 2016; s-a încasat din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul lui Sîrbu Serghei a salariului pentru perioada anchetei de serviciu, începând cu 20 august 2016 până la 07 septembrie 2016; s-a încasat din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul lui Sîrbu Serghei a salariului pentru absență forțată de la locul de muncă, începând cu 07 septembrie 2016 până la 13 martie 2017; s-a încasat din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul lui Sîrbu Serghei a prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu lunar; în rest cerințele lui Sîrbu Serghei împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului nr. 232-p/a din 20 iulie 2016, a ordinului nr. 311-p/a din 07 septembrie 2016, constatarea încetării împuternicirilor comisiei de anchetă după 22 august 2016 și după 01 septembrie 2016, încasarea salariului reținut pe perioada anchetei de serviciu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată s-au respins ca neîntemeiate (f.d. 237, 241-129, vol. I).

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 03 aprilie 2017, Sîrbu Serghei, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Igor Litvinenco a declarat apel împotriva hotărârii

Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2017, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea în care au fost respinse pretențiile lui Sîrbu Serghei și emiterea unei noi hotărâri, prin care se va anula ca ilegal ordinul nr. 232-p/a din 20 iulie 2016 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, se va constata încetarea împuternicirilor comisiei de anchetă după data de 22 august 2016, instituită în baza ordinului nr. 229-p/a din 20 iulie 2016, se va constata încetarea împuternicirilor comisiei de anchetă după 01 septembrie 2016, instituite în baza ordinului nr. 261-p/a din 01 august 2016, se va anula ca ilegal ordinul nr. 311-p/a din 07 septembrie 2016 cu privire la personal, prin care lui Sîrbu Serghei i s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, se va încasa din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul lui Sîrbu Serghei a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată (f.d. 1-3, 23-31, vol. II).

La 02 octombrie 2017, apel împotriva hotărârii primei instanțe a depus ÎS „Gările și Stațiile Auto”, prin intermediul administratorului Vieru Ștefan (f.d. 15-21, vol. II). Prin cererea de apel, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2017, în partea admiterii cererii de chemare în judecată, emițând o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Serghei să fie integral respinsă ca neîntemeiată .

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 25 octombrie 2017, a respins apelul declarat de Sîrbu Serghei împotriva hotărârii judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 13 martie 2017. A admis apelul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto”, cu casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2017, a emis o nouă hotărâre prin care, cererea de chemare în judecată a lui Sîrbu Serghei împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului nr. 232-p/a din 20 iulie 2016, ordinelor nr. 308-p/a, nr. 311-p/a și nr. 236-p din 07 septembrie 2016, constatarea încetării împuternicirilor comisiei de anchetă după data de 22 august 2016 și după data de 01 septembrie 2016, restabilirea în funcție, încasarea salariului reținut pe perioada anchetei de serviciu, a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 39-64, vol.II).

Instanța de apel, în motivarea soluției sale, a statuat că prima instanță corect a constatat că Ordinul nr. 232-p/a din 20 iulie 2016 „cu privire la suspendarea contractului individual de muncă” a fost emis drept rezultat al demarării anchetei de serviciu prin ordinul nr. 229-p/a din 20 iulie 2016, pe marginea neadmiterii a Angelei Pavlov la locul de muncă.

La emiterea soluției sale, de către Colegiul civil nu au reținute argumentele apelantului Sîrbu Serghei precum că ordinul de suspendare a fost emis în perioadă când contractul deja a fost suspendat și că ordinul nu a fost adus la cunoștință, având în vedere că, din materialele cauzei incontestabil rezultă că, la 19 iulie 2016 și 20 iulie 2016, Sîrbu Serghei nu s-a aflat în concediu medical, ci a fost la serviciu, fapt confirmat prin tabela de pontaj pe luna iulie 2016, iar ordinul de suspendare a fost adus la cunoștința apelantului.

Cu privire la constatarea încetării împuternicirilor comisiei de anchetă după 22 august 2016, în baza ordinului nr. 229-p/a din 20 iulie 2016 și după 01 septembrie 2016, în baza ordinului nr. 216 –p/a din 01 august 2016, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a respins pretențiile ca neîntemeiate. Or, prima instanță corect a raportat speței prevederile

Codului muncii, care nu prevăd un termen concret pentru încetarea împuternicirilor comisiei de anchetă, atribuțiile căreia nu se rezumă doar la colectarea probelor în stabilirea existenței sau lipsei unei abateri disciplinare, dar și la asigurarea dreptului salariatului să-și explice atitudinea și să prezinte toate probele și justificările pe care le consideră necesare, iar din materialele cauzei se constată că pe durata anchetei de serviciu, conform Certificatelor de concediu medical seria 01 nr. 2308264 și seria 01 nr. 1929855 Sîrbu Serghei s-a aflat în concediu medical.

În motivarea soluției privind respingerea solicitării cu privire la anularea ordinului nr. 308 – p/a din 07 septembrie 2016 „cu privire la personal”, instanța de apel a reținut ca întemeiate argumentele ÎS „Gările și Stațiile Auto” indicate în cererea de apel or, prima instanță nu a aplicat prevederile art. 78 alin. (2) lit.a), art. 208 alin. (2) al Codului muncii, care stabilește că contractul individual de muncă poate fi suspendat pe durata anchetei de serviciu, contractul individual de muncă nr. 19 din 05 februarie 2016 încheiat cu Sîrbu Serghei, șef filiala Drochia a ÎS „Gările și Stațiile Auto” fiind reluat la finalizarea anchetei de serviciu din data de 07 septembrie 2016. Prima instanță concluzionând că a fost încălcat termenul prevăzut de lege nu a constatat și elucidat că ancheta de serviciu a fost suspendată pe perioada aflării apelantului în concediu medical, iar concluziile primei instanțe cu privire la anularea ordinului nr. 308 – p/a din 07 septembrie 2016 cu privire la personal, sunt neîntemeiate.

Cu privire la anularea ordinului nr. 311-p/a din 07 septembrie 2016 „cu privire la personal”, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia că prima instanță eronat a reținut că Sîrbu Serghei nu a încălcat Regulamentul cu privire la autogară, deoarece Țiganaș Mihail a solicitat restituirea costului biletului lui Petrov Maxim, a cărui act de identitate era valabil și nu a avut interdicție de a traversa frontiera. Or, prin refuzul neîntemeiat de a restitui costul biletului eliberat pe numele lui Petrov Maxim, șeful filialei Drochia, Sîrbu Serghei a încălcat obligațiile de muncă, prevăzute de pct. 9 lit. a) al Contractului individual de muncă, pct. 1.7 din Fișa postului, Capitolul IX din Regulamentul cu privire la autogară (stația auto). Astfel, ordinul nr. 311-p/a din 07 septembrie 2016 „cu privire la personal” prin care lui Sîrbu Serghei s-a aplicat sancțiunea disciplinară muștrare aspră este legal, emis cu respectarea prevederilor legale.

Cu privire la anularea ordinului nr. 236 – p din 07 septembrie 2016 „cu privire la personal”, instanța de apel a conchis că această solicitare deasemenea urmează a fi respinsă, or, ordinul nominalizat este legal, emis cu respectarea prevederilor legale. În acest sens, Colegiul a reținut argumentele apelantei ÎS „Gările și Stațiile Auto”, potrivit cărora Sîrbu Serghei prin neexecutarea ordinelor superiorului său a încălcat disciplina muncii și nu și-a executat obligațiile de muncă stabilite de art. 9 alin. (2) din Codul muncii, pct. 9 alin. (2) al Contractului individual de muncă, pct. 1.5, 1.7, 4.1 din Fișa postului. Tot în acest sens, nu au fost reținute afirmațiile apelantului Sîrbu Serghei, precum că nu a fost solicitată explicație, or, din materialele cauzei, Colegiul a constatat că în corespundere cu prevederile art. 208 al Codului muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare i-a fost cerută o explicație scrisă privind fapta comisă, fiind prezentată comisiei de anchetă. Instanța de apel a respins ca declarative afirmațiile apelantului Sîrbu Serghei, potrivit cărora acesta nu a cunoscut despre

angajarea Angelei Pavlov, deoarece ordinul de angajare a fost adus la cunoștința apelantului la 15 iulie 2016 prin intermediul faxului și nemijlocit de Pavlov Angela. Mai mult decât atât, Sîrbu Serghei a refuzat executarea ordinului superiorului său și accesul la locul de muncă a Angelei Pavlov, chiar și la momentul întocmirii Actului de constatare nr. 01 din 19 iulie 2016, refuzul de a executa ajungând până la conflict și apelarea organelor de poliție. Declarative au fost considerate și afirmațiile apelantului Sîrbu Serghei, precum că nu a cunoscut despre petrecerea concursului și angajarea Angelei Pavlov, deoarece Sîrbu Serghei cunoștea că a fost anunțat concurs pentru angajarea unei persoanei în funcție de controlor bilete, fapt confirmat de el însuși în cererea de apel.

Totodată de către instanța de apel au fost considerate ca neîntemeiate concluziile primei instanțe potrivit cărora Sîrbu Serghei nu a admis încălcarea repetată a obligațiilor de muncă, or, prin ordinul nr. 165-p/a din 30 mai 2016 lui Sîrbu Serghei i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară mustrare, iar prin ordinul nr.311-p/a din 07 septembrie 2016 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară mustrare aspră.

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a reținut ca întemeiate argumentele apelantei ÎS „Gările și Stațiile Auto”, potrivit cărora concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, or, pe de o parte prima instanță a concluzionat că prin neadmiterea la locul de muncă a Angelei Pavlov, Sîrbu Serghei a încălcat disciplina muncii, iar pe de altă parte a anulat ordinul nr. 236-p din 07 septembrie 2016 prin care lui Sîrbu Serghei i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară pentru încălcarea disciplinei muncii prin neadmiterea la locul de muncă a Angelei Pavlov. La fel, a concluzionat că prin refuzul de a restitui lui Țîganaș Mihail costul biletului Sîrbu Serghei nu a admis încălcarea disciplinei muncii, însă contrar concluziilor sale a respins cerința de a anula ordinul nr. 311-p/a din 07 septembrie 2016 și a lăsat în vigoare sancțiunea disciplinară aplicată pentru refuzul de a restitui costul biletului de călătorie.

Pretențiile cu privire la restabilirea la serviciu în funcția deținută, încasarea salariului reținut pe toată perioada anchetei de serviciu până la reluarea activității, încasarea plăților salariale pentru lipsă forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică fiind corelative legalității ordinelor contestate au fost respinse ca nefondate.

La 19 februarie 2018, Sîrbu Serghei, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Igor Litvinenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 13 martie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Sîrbu Serghei să fie integral admisă (f.d. 67-81, vol. II).

În susținerea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că decizia instanței de apel este pasibilă de casare, deoarece aceasta fiind neîntemeiată, ilegală, cu examinarea superficială a materialelor dosarului, cu constatări care sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt și de drept ce au avut loc.

Opinează că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a determinat circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu a examinat argumentele invocate de către Sîrbu Serghei în susținerea poziției sale.

Verificând argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sîrbu Serghei este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 16 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 84, vol. II).

Până la examinarea cauzei, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat. Prin urmare, având în vedere că referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 18568 (f.d.65, vol. II), decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 21 decembrie 2017, astfel recursul depus la 19 februarie 2018 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Sîrbu Serghei, prin intermediu reprezentantului, avocatul Igor Litvinenco, în temeiul mandatului avocațial seria/nr. MA 1013771 din 23 august 2017 (anexat la materialele dosarului judiciar (f.d. 3, vol. I)), astfel temeiul stipulat la art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin

însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Sîrbu Serghei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sîrbu Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

